

Sygnatura akt I C 507/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Lidia Orzechowska-Korpikiewicz

Protokolant: Dorota Osojca

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 marca 2016r. w K.

sprawy z powództwa P. S. i K. S.

przeciwko A. G.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego A. G. na rzecz powódki P. S. kwotę 721,99 zł (siedemset dwadzieścia jeden 99/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01.04.2013r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego A. G. na rzecz powódki K. S. kwotę 721,99 zł (siedemset dwadzieścia jeden 99/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01.04.2013r. do dnia zapłaty;

III zasądza od A. G. na rzecz powódki P. S. kwotę 212,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV zasądza od A. G. na rzecz powódki K. S. kwotę 212,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

Sygn. akt I C507/15

UZASADNIENIE

Powód A. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. G. kwoty 1.443,98 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podał, że pozwany jako zleceniodawca zawarł z Biurem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. umowę na podstawie której firma ta zobowiązała się do prowadzenia sprawy pozwanego o odszkodowanie, natomiast pozwany był zobowiązany do zapłaty honorarium w wysokości 15 % wartości uzyskanego roszczenia powiększonego o podatek VAT. Spółka w ramach współpracy z Kancelarią (...) z siedzibą w L. zleciła w/w sprawę do obsługi prawnej tej kancelarii. W wyniku prowadzonej sprawy na podstawie wyroku z 4 stycznia 2012 r. sygn.. akt IC 453/10 została zasądzona na rzecz pozwanego kwota 5.800,00 zł wraz z odsetkami. Zgodnie z zawartą umową honorarium za prowadzenie sprawy wraz z podatkiem VAT wyniosło 1.443,98 zł. Pismem z 11 marca 2013 r. pozwany został wezwany do zapłaty w/w kwoty, czego nie uczynił. Następnie 22 października 2013 r. wierzytelność ta w wysokości dochodzonej pozwem została przelana na powoda.

W sprawie został wydany nakaz zapłaty 14 kwietnia 2014 r. od którego pozwany złożył sprzeciw.

Pozwany A. G. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania podnosząc, że powód nie mógł nabyć wiarygodności ponieważ jest ona pozorna. Podniósł niewłaściwość Sądu i wniósł o przekazanie sprawy do Sądu Rejonowego w Nowym Mieście Lubawskim i zawieszenie postępowania z uwagi na toczące się śledztwo.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podał, że cesja została dokonana dla pozoru. Był pracownikiem InterLex, został pozbawiony wynagrodzenia za pracę i z tego powodu dokonał potrącenia i zgłosił sprawę do prokuratury. Wniósł o zawieszenie postępowania do czasu zakończenia postępowania karnego.

31 marca 2015 r. powód zmarł i postępowanie zostało z tego powodu zawieszone. Po zgłoszeniu się spadkobierców K. S. i P. S., postępowanie z ich udziałem po stronie powodowej zostało podjęte 18 grudnia 2015 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Pozwany A. G. jako zleceniodawca zawarł z Biurem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. umowę na podstawie której firma ta zobowiązała się do prowadzenia sprawy pozwanego o odszkodowanie, za wynagrodzeniem w wysokości 15 % wartości uzyskanego roszczenia powiększonego o podatek VAT. Spółka w ramach stałej współpracy z Kancelarią (...) z siedzibą w L. zleciła w/w sprawę do obsługi prawnej tej kancelarii. A. G. udzielił pełnomocnictwa adwokatowi Z. K. (1), Z. K. (2) i radcy prawnemu Z. K. (3) z Kancelarii (...) z siedzibą w L. do reprezentowania go w sprawie o odszkodowanie z tytułu szkody z dnia 26 lipca 2008 r. W wyniku prowadzonej sprawy na podstawie wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. z 4 stycznia 2012 r. sygn. akt IC 453/10 została zasądzona na rzecz A. G. kwota 5.800,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za okres od 8 lipca 2009 r. do dnia zapłaty oraz 881,55 zł tytułem stosunkowo rozliczonych kosztów procesu. Zgodnie z zawartą umową honorarium za prowadzenie sprawy wraz z podatkiem VAT wyniosło 1.443,98 zł. Pismem z 11 marca 2013 r. pozwany został wezwany do zapłaty w/w kwoty,

Dowód: umowa o honorarium umowa o obsługę prawną z 6 września 2004 r. k. 17,18 akt, pełnomocnictwo z 18 lutego 2009 r. k 16, wyrok. Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. z 4 stycznia 2012 r. sygn.. akt IC 453/10 k. 11,12 akt, pismo z 11 marca 2013 r. k. 7,8 akt,

W dniu 22 października 2013 r. Biuro (...) Sp. z o.o. w L. zawarło z A. S. umowę przelewu wiarygodności w kwocie 1.443,98 zł. należnej od A. G..

Dowód: umowy przelewu wiarygodności z 22 października 2013 r. k 20 akt,

31 marca 2015 r. zmarł A. S.. K. S. i P. S. nabyły po nim spadek w udziale po 1/2 części każda z nich.

Dowód: akt poświadczenia dziedziczenia z 26 sierpnia 2015 r. k.109 akt.

Sąd zważył co następuje:

W pierwszej kolejności odnieść się należy do wniosku o zawieszenie postępowania do czasu zakończenia prowadzonego przez prokuraturę postępowania karnego. Sąd nie uwzględnił tego wniosku, ponieważ postępowanie przed prokuraturą trwa około 3 lata i jeżeli zakończy się złożeniem aktu oskarżenia przeciwko osobie lub osobom fizycznym, to sprawa przed sądem może trwać kolejnych kilka lat. Zawieszenie postępowania nie jest obligatoryjne a uwzględnienie wniosku spowoduje znaczną przewlekłość postępowania cywilnego.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty zaprzeczył wszelkim twierdzeniom powoda, poza tymi które wyraźnie przyznał.

Z dokumentów w postaci: odpisu wyroku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W. z 04.01.2012r. oraz z dołączonego do sprawy pełnomocnictwa k. 16, umowy o honorarium k. 15, umowy o obsługę prawną k. 17,18 nie zakwestionowanych wyraźnie w toku postępowania wynika, że pozwany w sprawie o odszkodowanie prowadzonej przed Sądem Rejonowym dla m.st. Warszawy w W. był reprezentowany przez (...) Kancelarii (...) oraz że zawarł z firmą Biuro (...) Sp. z o.o. w L. umowę o honorarium.

Biorąc powyższe pod uwagę należało ocenić, że wyliczona przez powoda kwota 1.443,98 zł stanowiąca zgodnie z umową o honorarium wynagrodzenie w wysokości 15% od wartości uzyskanego roszczenia (zasadzona została kwota 5.800,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za okres od 08.07.2009r. do dnia zapłaty i 881,55 zł tytułem stosunkowego rozliczeni kosztów) powiększonego o podatek VAT, jest należnym wynagrodzeniem za prowadzenie sprawy, którego pozwany nie uiścił.

W toku postępowania pozwany nie zakwestionował zarówno umowy o honorarium jak i sposobu wyliczenia wynagrodzenia i faktu braku zapłaty, w ogóle nie odnosił się do tych faktów. Podniósł jedynie zarzut potrącenia wskazując na niewypłacenie jemu należnej prowizji za pozyskiwanie klientów dla firmy (...) oraz zarzut pozorności umowy cesji wierzytelności.

Odnosząc się do zarzutu pozorności należy zauważyć, że przy wadach oświadczenia woli mamy do czynienia z nieważnością bezwzględną (brak świadomości lub swobody, pozorność) oraz nieważnością względną (błąd, groźby). W świetle przepisów art. 82-87 k.c. sankcja nieważności bezwzględnej następuje z mocy prawa, zaś w przypadku nieważności względnej, przez uchylenie się od skutków oświadczenia woli, a więc akt podejmowany przez stronę czynności.

Czynność prawna jest złożona dla pozor (symulowana) wtedy, gdy strony dokonujące takiej czynności, próbują wywołać wobec osób trzecich, rzeczywiste, prawdziwe przeświadczenie, że ich zamiarem jest wywołanie skutków prawnych objętych treścią ich oświadczenia woli. Ponadto musi istnieć między stronami tajne, niedostępne osobom trzecim porozumienie, że te oświadczenia woli nie mają wywołać zwykłych skutków prawnych lub, że zamiar ten jest inny niż ujawniony w symulowanych oświadczeniach.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. zdanie drugie, jeżeli oświadczenie zostało złożone dla ukrycia innej czynności prawnej, ważność oświadczenia ocenia się według właściwości tej czynności.

W ocenie Sądu, umowa z dnia 22 października 2013 r. zawarta między A. S. a firmą Biuro (...) Sp. z o.o. w L. na podstawie której dokonano przelewu wierzytelności, jest umową ważną. Powód nie wykazał zarówno tego, aby była ona pozorna jak i celu jakiemu miała by służyć. Pozorności nie mogły również wykazać liczne wnioski dowodowe zgłoszone przez pozwanego, a oddalone przez Sąd jako nieprzydatne do wykazania tej okoliczności. Dowód w postaci przesłuchania stron był zbędny, skoro po stronie powodowej występują spadkobiercy A. S., którzy nie uczestniczyli w zawieraniu umowy. Sam pozwany również nie był stroną umowy cesji wierzytelności. Wniosek dowodowy w postaci wywiadu kuratora, mający na celu wykazanie stanu ubóstwa A. S., byłby wręcz niemożliwy do przeprowadzenia w sytuacji, gdy on już nie żyje a kurator nie ma wglądu, między innymi w stan konta bankowego tej osoby. Kurator sądowy ma określony zakres kompetencji, nie należy do niego poszukiwanie majątku, czy też ustalania stanu posiadania strony w postępowaniu cywilnym. Odwoływanie się do rzekomo niewłaściwych praktyk Biura (...) Sp. z o.o. w L., czy też adwokata Z. K. (1) i udawadnianie tego zeznaniami licznych świadków, powoływanie się na prowadzone przez prokuraturę postępowanie karne i inne sprawy cywilne, nie przesądza o ewentualnie niewłaściwej praktyce w przedmiotowej sprawie i pozorności umowy. Zauważyć należy, że cesje wierzytelności i podział ich na kilka drobnych, dochodzonych odrębnie w innych sprawach na terenie całego kraju, miało na celu zwiększenie kosztów postępowania w zakresie zastępstwa prawnego (co wiadomo Sądowi z urzędu na podstawie prowadzonych licznych spraw i takiego sposobu podziału, by dochodzone wierzytelności minimalnie przekraczały kwotę 1.500,00 zł. od której liczyło się wyższe koszty zastępstwa prawnego). W niniejszej sprawie takiego rozdrobnienia wierzytelności nie ma. Jednym pozwem dochodzona jest od pozwanego cała wierzytelność.

Rozważenia wymagał również podniesiony w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzut potrącenia.

Zgłoszenie w sprzeciwie takiego zarzutu można traktować jako oświadczenie o potrąceniu, jeżeli takie oświadczenie nie zostało złożone wcześniej (odpowiednio wyrok SN z 4 II 2004 I CK 181/2003 M. Praw 2006 nr (...), Mon. Praw. 2007 nr 4 s. 205). Zgodnie z brzmieniem art. 498 kc w sytuacji gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony. Wskutek potrącenia

obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Oświadczenie o potrąceniu stanowi zatem materialno- prawną podstawę zarzutu potrącenia (wyr SN z 14 I 2009 IV CSK 356/08 niepublikowane).

Przyjmuje się, że potrącenie obejmuje wierzytelności mające swoje źródła w stosunkach prawa zobowiązań, prawa rzeczowego, spadkowego, rodzinnego czyli wszędzie tam, gdzie mamy do czynienia z równorzędnością podmiotów. By mogło dojść do potrącenia wierzytelności muszą być spełnione warunki t. j. wzajemność wierzytelności, jednorodność świadczeń, wymagalność wierzytelności, zaskarżalność wierzytelności. Do uznania, że nastąpiło potrącenie wymagalnego stosunku prawnego w postaci wygaśnięcia wzajemnych wierzytelności, nie wystarcza samo powoływanie się składającego oświadczenie o potrąceniu na fakt przysługiwania mu wierzytelności przeznaczonej do potrącenia. Musi być udowodnione istnienie tej wierzytelności (wyr SN z 14 XI 2006 II CSK 192/2006 niepublikowane). Podobnie jak to wynika z wyroku SN z dnia 16 XI 2006 II CSK 176/06 (niepublikowane) w razie sporu o istnienie i zakres wierzytelności niezbędne jest wykazanie wszystkich przesłanek skuteczności potrącenia.

Pozwany jako swoje wierzytelności zgłoszone do potrącenia wskazał ogólnie niewypłacone wynagrodzenie za pracę, którą wykonał. W piśmie z 27 lutego 2015 r. Sąd wezwał pozwanego do wyjaśnienia na piśmie w jaki sposób dokonał potrącenia i z jakiego tytułu (przez wskazanie konkretnych rozliczeń) oraz czy potrącenie to było dokonane na piśmie (pismo k.62, i dowód doręczenia k.71).

Pozwany zarówno w odpowiedzi na pismo (k.73) jak również do końca procesu przed tutejszym Sądem, nie sprecyzował wierzytelności które jego zdaniem podlegały potrąceniu, zarówno w zakresie źródła z jakiego powstały jak i wysokości.

W świetle powyższego, Sąd nie uznał skuteczności zgłoszonego przez pozwanego potrącenia i orzekł w zakresie roszczenia głównego na podstawie art. 471 k.c. Ponieważ powódki P. S. i K. S. wstąpiły do procesu w miejsce zmarłego powoda A. S. i przedstawiły poświadczenie dziedziczenia z którego wynika, że każda z nich dziedziczy spadek po 1/2 części, Sąd zasądził dla każdej z powódek 1/2 część dochodzonej kwoty zgodnie z udziałem w spadku (orzeczenie w punkcie I i II wyroku).

Odsetki ustawowe Sąd zasądził zgodnie z art. 455 i 481 kc. Pozwany pismem z 11 marca 2013 r. został wezwany do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem w terminie 3 dni. Wobec powyższego 1 kwietnia 2013 r. był w zwłóce ze spełnieniem świadczenia.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie III i IV wyroku. Zwrot kosztów obejmował: 1/2 uiszczonej od pozwu opłaty w kwocie 30,00 zł. oraz koszty zastępstwa prawnego w wysokości po 180,00 zł. dla każdej z powódek zgodnie z § 6 punkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013r. poz. 490 ze zmianami) i po 17 zł. tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (łącznie po 212,00 zł.)